

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118200500
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118200500.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou, v právnej veci žalobkyne: I. V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX Ž., štátny občan zastúpenej právnym zástupcom: JUDr. Irena Šurinová, advokátka, so sídlom Hollého 31, 010 01 Žilina, proti žalovanému: J. P., nar. XX.XX.XXXX, Q. D. XXXX/X, XXX XX Ž., štátny občan SR, zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Martina Čelková, advokátka, so sídlom Štefánikova 22, 066 03 Humenné, v konaní o zaplatenie 1 050,41 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 306,51 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 743,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 743,90 eur od 04.11.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobkyňa **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,64 % trov konania.

IV. Svedok G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX Ž. **m á** voči žalovanému nárok na náhradu svedočného v rozsahu 100 % svedočného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 12.01.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1 050,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zo sumy 1 050,41 eur od 04.11.2017 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že pre predmet sporu je dôležitá skutočnosť, že na správu v bytovom dome súp. č. XXXX/X M. E. D. F. Ž. („predmetný bytový dom“) nie je možné aplikovať zákon č. 182/1993 Z.z., nakoľko vo veci na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6C 214/2012 prebieha súdny spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Na základe tejto skutočnosti mala za to, že v bytovom dome nie je možné, aby bola vykonávaná správa domu podľa § 6 ods. 1 cit. zákona na základe zmluvy o výkone správy uzatvorenou medzi vlastníckmi bytov a nebytových priestorov a inou právnickou, či fyzickou osobou a nie je možné zriadiť ani spoločenstvo vlastníkov, keďže vlastníci nemajú v dome pre spochybnenie vlastníctva v citovanom súdnom konaní nadpolovičnú väčšinu. Ďalej uviedla, že v záujme vyriešenia problému dodávky energií a médií do jednotlivých bytov, keďže dodávatelia neboli ochotní do domu dodávať a zmluvu boli ochotní uzavrieť len s jednou osobou, resp. dvoma, nájomníci a vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome so žalobkyňou uzavreli tzv. Zmluvu o zabezpečení energií - plyn, voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka (OZ), keď splnomocnili žalobkyňu, aby uzavreli zmluvy s dodávateľmi energií a médií a zabezpečili prevádzku domu. Súhlas na jednanie s dodávateľmi médií udelil žalobkyni aj Ing. T. B. ako spolumajiteľ, proti ktorému je vedený súdny spor. Zároveň žalobkyňa, keďže banka môže uzatvoriť zmluvu o bežnom účte len s jednou

osobou uzatvorila dňa 02.11.2006 s Tatrabankou a.s. zmluvu o bežnom účte, z ktorého sú vykonávané platby dodávateľom energií, služieb a médií a na ktorý nájomcovia a vlastníci bytov v bytovom dome poukazujú mesačné platby. Poukázala, že so žalovaným bola takáto zmluva uzatvorená dňa 02.11.2006. Uviedla, že zmysle uzatvorených zmlúv s dodávateľmi platila žalobkyňa dodávateľom za tieto dodávky energií a za služby za všetkých užívateľov bytov, vrátane žalovaného. Dodávky energií a poskytovanie služieb boli zo strany žalobkyne riadne zabezpečené a dodávateľom riadne uhradené na základe faktúr od dodávateľov. Vyúčtovanie za rok 2015 na byt č. XX bolo žalovanému zaslané prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. Žalovaný v období roku 2015 podľa vyúčtovania ako jeden z užívateľov bytov spotreboval dodávky energií, služby a jednorázové náklady v hodnote 1 050,41 eur pozostávajúce z nákladov na výťah 21,37 eur, upratovanie 32,14 eur, elektrina 4,62 eur ústredné kúrenie 843,87 eur, studená voda 165,98 eur, priame náklady 82,43 eur. Žalovaný v roku 2015 zaplatil zálohu 100 eur. Mala za to, že uvedené vyplýva aj z súkromného znaleckého posudku č. 4/2017 zo dňa 02.06.2017. Uviedla, že skutočný dlh môže vlastníkovi bytu vzniknúť až na základe ročného vyúčtovania preddavkových platieb so skutočnými nákladmi, ktoré vykonáva každoročne správca alebo spoločenstvo, čo sa týka aj predmetu sporu. Základ nároku žalovaného videla v bezdôvodnom obohatení sa žalovaného na úkor žalobkyne z neplatného právneho úkonu vo výške 1 050,41 eur. Svoj názor oprela o uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/674/2015-321 zo dňa 26.01.2017, s tým, že zmluvu zo dňa 02.11.2010 považuje tento za absolútne neplatný právny úkon. Poukázala, že krajský súd skonštatoval, že s oprávnením žalovaného užívať predmetný byt súvisí aj povinnosť uhrádzať náklady spojené s užívaním, povinnosť znášať aj hradíť náklady svojho bývania. Dodávky energií a poskytovanie služieb boli žalovanému riadne zabezpečené a dodávateľom riadne uhradené. Žalovaný v roku 2015 tieto služby využíval bez toho, aby za ne v plnej výške zaplatil. Uhradil len 100 eur. Žalovaný je o situácii v bytovom dome dobre informovaný. Zdôraznila, že zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Mala za to, že konanie žalovaného, keď užíva byt a neplatí úhrady za energie a služby, ktoré sú mu poskytované, nemôže byť právom chránené. Zdôraznila, že vo veci sa jedná o veľmi komplikovaný a netypický prípad, ale je jasné, že základ je daný vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Je nesporné, že na strane žalovaného vzniká bezdôvodné obohatenie. Toto je vo výške nákladov, ktoré za neho žalobkyňa uhradila z účtu. Žalobkyňa má k účtu plne dispozičné právo a jedná sa o účet na jej meno, teda je v spore jediná aktívne legitimovaná. Žalobkyňa je jedinou osobou oprávnenou s účtom disponovať, a to v súlade s § 708 až 715 Obchodného zákonníka. Podstatné pre vec je kto je majiteľom účtu, t.j. žalobkyňa. Znalec vypočítal náklady na byt žalovaného č. XX za rok 2015 vo výške 1 067,98 eur, žalobkyňa si uplatňuje aj tzv. priame platby, t.j. 1 067,98 + 82,43 eur, t.j. 1 150,41 eur - 100 eur t.j. 1 050,41 eur. Uplatnila si aj úroky z omeškania, a to vo výške 5 % ročne zo sumy 1 050,41 eur od doručenia výzvy na zaplatenie nedoplatku zo dňa 12.10.2017 a prevzatej dňa 03.11.2017.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 09.05.2018 vzniesol námietku premlčania. Mal za to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný. Uviedol, že žaloba bola podaná dňa 12.01.2018 a tento dátum by mal byť rozhodujúcim pri posudzovaní premlčania nároku a plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty. Žalobkyňa mala od počiatku vedomosť o tom kto sa mal obohatiť. O rozsahu obohatenia mala vedomosť údajne z jednotlivých faktúr predložených do spisu. Mal za to, že zo všetkých vystavených faktúr Sevak za 1/2015 - 12/2015 je uplatňovaný nárok premlčaný v plnom rozsahu. Rovnako uplatňovaný nárok z faktúr od ELPAS, s.r.o. od 31.03.2015 do 31.12.2015 je v celom rozsahu premlčaný. Rovnako považoval za premlčaný uplatňovaný nárok na základe faktúr od SPP, a.s. za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015. Ďalej uviedol, že faktúry od SSE, a.s. sú vystavené od 31.08.2014 do 13.07.2015 avšak vo všetkých prípadoch s preplatkom. Za obdobie od 14.07.2015 do 19.07.2016 boli faktúry vystavené až dňa 22.07.2016 znova s preplatkom. Prípadný nárok z týchto faktúr by nebol premlčaný avšak spôsob započítavania preplatku nie je zrejмый. Zo žaloby vyplýva, že v tabuľke sú za toto obdobie uvedené iba zálohové platby bez odpočítania preplatkov vyplatených v roku 2016. Takto získané výsledné sumy nemôžu byť preukázateľnými nákladmi žalobkyne, ktoré údajne zaplatila a takto iba uvedené skutkové tvrdenie nemôže súd mať tieto tvrdenia za preukázané. Žalobkyňa uvádza iba zálohové platby, teda nie vyúčtovacie faktúry a úhrady záloh v druhom polroku 2015 žalovaný nemôže overiť. K znaleckému posudku navrhol vypočítať znalkyňa I.. B.. Mal za to, že znalkyňa by mala objasniť overenie správnosti vyúčtovania aj za spotrebu vody, ktorá nie je žiadnym spôsobom preukázaná. Žalovanému bola dodávaná iba studená voda do kuchyne. V tejto súvislosti žiadal predložiť odpis vodomeru s podpisom žalovaného. Bez toho nemal za zrejмый, ako znalkyňa overovala správnosť nákladov za spotrebu vody žalovaného. Žiadal o predloženie platných certifikátov na ciachovanie vodomero. Pokiaľ ide o povinnosť úhrady nákladov na ústredné kúrenie, žalovanému nebolo teplo riadne dodávané v dôsledku čoho mal v byte zimu a vlhko, následkom tohto mu plesnivali

steny. Náklady žalovanému v uplatňovanom rozsahu žalovanému nevznikli. Dodávky tepla reklamoval u p. L.. Považoval za potrebné sa dotknúť spôsobu výpočtu pomeru nákladov celkovej dodávky plynu SPP na UK a na TUV. V zmysle vyúčtovania v žalobe ako aj vyúčtovania znalkyne obsiahnutom v znaleckom posudku vyplýva pomer prerozdelenia 70 % na UK a 30 % na ohrev vody, čo však nie je bližšie odôvodnené. V tomto zmysle považoval znalecký posudok za nepreskúmateľný. Percentuálna deľba v pomere 70 % a 30 % nie je v danej vyhláske 630/2002 Z.z. Vyúčtovanie tak považoval za nepreskúmateľné. Rovnako mal za to, že náklady na upratovanie, obsluhu kotolne i priame platby sú premlčané. Ďalej tvrdil, že dňa 11.11.2017 uhradil za rok 2015 sumu 50 eur a následne aj 30.2.2017 uhradil 50 eur ako doplatok 2015, ktoré úhrady neboli v žalobe započítané. Poukázal na záver Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/674/2015 a záver Okresného súdu sp. zn. 27C/24/2014, že žalobkyňa v podstate nie je aktívne legitimovaná na podanie žaloby. Navrhol žalobu žalobkyne zamietnuť.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 21.06.2018 zdôraznila, že žalobkyňa je jedinou osobou zodpovednou dodávateľom médií, jediná disponuje s predmetným účtom a hradí z neho všetky faktúry dodávateľom médií a služieb za bytový dom vrátane žalovaného, ktorý si však svoje povinnosti neplní a za médiá a služby ktoré odoberá, neplatí. Výšku zdôvodňovala súkromným znaleckým posudkom Uviedla, že ak žalovaný tento posudok spochybňuje má možnosť dať vypracovať a predložiť ako dôkaz súdu v rámci procesnej obrany a útoku druhý súkromný znalecký posudok. Mala za to, že žalovaný jasne nešpecifikoval na aké čiastky a za aké obdobie vznáša námietku premlčania, len vo vyjadrení uvádza faktúry za jednotlivé médiá. Mala za to, že lehota, kedy sa užívatelia bytov dostanú do omeškania môže plynúť podľa jednotlivých faktúr dodávateľov médií a nie je možné tvrdiť, že žalobkyňa sa vtedy dozvedela v akej výške sa na jej úkor žalovaný obohatil, toto je možné až vykonaním ročného vyúčtovania. Tiež mala za to, že ani nie je možné dlh vypočítať podľa faktúr jednotlivých dodávateľov médií. V SSE žalobkyňa platí zálohové platby, v Sevaku mesačné platby a z SPP chodia zálohové faktúry a vyúčtovanie raz ročne. Neuplatňuje si žiadne náklady na fond opráv, táto ho ani netvorí. Uviedla, že v prípade dlhu voči dodávateľom energií, by títo dodávatelia vymáhali nedoplatky od žalobkyne a nie od všetkých obyvateľov bytového domu, ona jej jedinou osobou zodpovednou za plnenie zmluvných záväzkov a teda jediná aktívne legitimovaná.

4. Podaním zo dňa 12.11.2018 zobrala žalobkyňa žalobu späť v časti žalovanej istiny v rozsahu 306,51 eur, a to 21,34 eur údržba výťahu, 32,14 eur upratovanie, 165,98 eur studená voda, 4,62 eur elektrina a 82,43 eur priame náklady s príslušenstvom a v tejto časti navrhla konanie zastaviť. Predmetom žaloby tak ostali náklady na ústredné kúrenie dodávané teplo do bytu žalovaného č. 27 vo výške 843,87 eur - 100 eur zaplatená záloha t.j. 743,90 eur. Poslednou vyúčtovacou faktúrou sa žalobkyňa dozvedela celkovú sumu nákladov za plyn na ústredné vykurovanie za rok 2015, ktorá je zo dňa 01.02.2016 č. XXXXXXXXXXXX. Žiadala priznať sumu 743,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 743,90 eur od 04.11.2017 do zaplatenia.

5. Žalovaný podaním zo dňa 06.01.2019 vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby. Mal za to, že aj nárok predstavujúci náklady na ústredné kúrenie 743,90 eur je v plnom rozsahu premlčaný. Uviedol, že v roku 2015 bola vyúčtovacia faktúra od SPP, a.s. za obdobie od 01.07.2015 do 31.12.2015 č. XXXXXXXXXXXX vystavená a odoslaná dňa 08.01.2016. Za obdobie 01.01.2015 do 30.06.2015 bol nedoplatok 4 957,98 vyčíslený 13.07.2015. Priebežné zálohové faktúry SPP boli zasielané vždy, v tom ktorom príslušnom kalendárnom mesiaci a okrem vyššie uvedenej vyúčtovacej faktúry za hore uvedené obdobie druhého polroka 2015 boli zasielané vždy prvého dňa v mesiaci. Keďže aj podľa žalobkyňou predloženého posudku je spôsob výpočtu vyúčtovania za kúrenie taký, že sa vychádza z fakturácie SPP a SSE a obsluhy kotolne, kde sa následne vypočíta 70 %, ktoré sa podelia celkovou podlahovou plochou bytového domu a vynásobia sa plochou jednotlivého bytu, je zrejmé, že žalobkyňa disponovala všetkými vstupnými údajmi na výpočet prípadného dlhu žalovaného už po zaslaní faktúry z 13.07.2015 a následne 08.01.2016. Uplatnenie nároku žalobcu až 12.01.2018 je tak po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Faktúra z 01.02.2016 je faktúrou, ktorou bol urobený zápočet a vyplýva z nej nie povinnosť žalobkyne uhrádzať SPP, a.s. nejakú pohľadávku za rok 2015, ale naopak záväzok SPP, a.s. vyplatiť po zápočte žalobkyne sumu 605,60 eur. Zápočet vznikol v súvislosti s investíciou do kotolne v sume 12 100 eur, na ktorú však žalovaný nikdy nedal súhlas. Akým spôsobom sa preplatok 605,60 eur prejavil na celkovom vyúčtovaní žalovaného nie je z podania žalobkyne, ani zo znaleckého posudku zrejmé. Uviedol, že žalobkyňa v mesiaci 11 a 12/2017 uhradil po 50 eur celkovo sumu 100 eur a táto suma nie je zrejmé ako bola záúčtovaná. Žalovaný tieto platby zaslal ako doplatok roku 2015, čo žalobkyňa neakceptovala.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 14.01.2019 a v dôsledku jeho odročenia z dôvodu na strane právnej zástupkyne žalobkyne a tiež z dôvodu vykonania ďalšieho dokazovania dňa 03.05.2016, na ktorom súd vo veci rozhodol.

Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Dispozícia žaloby patrí medzi základné procesné oprávnenia žalobcu. Späťvzatím žaloby prejavuje vôľu voči súdu, aby sa o jeho žalobe nekonalo a nerozhodovalo.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplatenie 306,51 eur s príslušenstvom, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby žalobkyne súhlasil (hoci jeho súhlas v konečnom dôsledku nebol potrebný, keď k späťvzatiu došlo skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie), súd konanie v zmysle ustanovenia § 145 ods. 1 CSP v tejto časti o zaplatenie 306,51 eur s príslušenstvom zastavil. Predmetom sporu tak ostal uplatnený nárok pozostávajúci z nákladov na ústredné kúrenie 743,87 eur. V konaní nebolo sporné, že predmetný bytový dom má zriadenú plynovú kotelňu, na ktorú je napojené ústredné kúrenie, ako uzavretý systém, ktoré v predmetnom bytovom dome dodáva teplo. Relevantné v danej veci tak boli už len náklady na ústredné kúrenie prislúchajúce na byt žalovaného č. 27 (t.j. náklady spotrebovaný plyn od SPP, a.s..) v roku 2015.

9. Právna zástupkyňa žalobkyne v rámci prednesov pred súdom uviedla, že trvajú na podanej žalobe po čiastočnom späťvzati, pridriavajú sa žaloby, všetkých vyjadrení doteraz produkovaných v spore. Predmetom sporu sú už len náklady za teplo v roku 2015, ktoré za žalovaného uhradila. Poukázala, že jej je zrejmy právny základ riešený v rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 41C/34/2015-472 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/98/2018-557. Uviedla, že náklady za teplo za rok 2015 mohla žalobkyňa spravodlivo zistiť až dorúčením opravnej faktúry zo dňa 01.02.2016, nakoľko spotrebu plynu reklamovala reklamačným listom zo dňa 21.06.2016. Čo sa týka námietky právnej zástupkyne žalovaného, že SPP dvakrát v roku 2015 vykonával vyúčtovanie, uviedla, že SPP nevykonával vyúčtovanie ako také, ale dodatkom č. 2 iba upravil sadzbu plynu za obdobie od 01.01.do 30.06 2015. Mala za to, že žalobkyňa mohla skutočne spravodlivo vykonávať rozúčtovanie a vedieť o tom, ako sa na jej úkor žalovaný obohatil až dorúčením opravnej faktúry 01.02.2016, lebo tam bol uvedený preplatok a tento, keby nebola správne zúčtovala, tak by bol aj sám žalovaný poškodený. Poukázala, že žaloba bola podaná 12.01.2018, a teda mala za to, že v uvedenej čiastke sú v lehote. Čo sa týka dvoch platieb po 50 eur, uhradených žalovaným v novembri a v decembri 2017, uviedla, že tieto neboli uhradené v lehote stanovenej výzvou zo dňa 10.10.2017, preto boli zaúčtované v roku 2017. Uviedla, že si uplatňujú aj príslušenstvo. Poukázala, že čo sa týka výzvy z 12.10.2017, od ktorej sa príslušenstvo odvádza, výzva je z 10.10.2017, bola podaná 12.10.2017, 15 dní bola uložená na pošte, to je 27.10.2017 začala plynúť 7-dňová lehota na plnenie a táto uplynula 03.11.2017, t.j. od 04.11.2017 si uplatňujú príslušenstvo. Tým, že tie dve 50 eurové platby neprišli v tejto lehote, prišli až po nej, žalobkyňa ich zaúčtovala normálne do roku 2017. Podstatu problému videla po ustálení len premlčanie. Mala za to, že z dôvodu, že bola reklamácia, nebolo možné urobiť riadne zúčtovanie a preto mala za to, že sú v lehote. Výšku uplatneného nároku preukazujú znaleckým posudkom.

10. Žalovaný v rámci prednesov pred súdom uviedol, že trvá na námietke premlčania a pridriava sa doteraz produkovaných písomných vyjadrení v spore. Tvrdil, že voda by mala byť súčasťou ústredného kúrenia. Uviedol, že z hľadiska účtovného pokiaľ niekto žiada za niečo nejaké peniaze, musí tam byť rozpísané všetko. V žalobe nie je napísané, že od neho žiada zaplatiť faktúru za plyn, ale že žiada zaplatiť nejaký nedoplatok, alebo aj niečo podobné. Energia, voda, tam musí byť obsiahnutá, musí tam byť obsiahnutý plyn, musí tam byť obsiahnutá elektrická energia, ktorá tam bola použitá na výrobu teplej vody a musí tam byť obsiahnutý ešte aj plat kuriča. Toto by tam všetko malo byť, aby to bolo,

aj v prípade o ústrednom kúrení, tak by to malo byť v tomto obsiahnuté. Uviedol, že vodomery si 2 x zaplatil, nevidel od nich doklad. Vodomery boli po životnosti, nemali platný certifikát a nemali platné ciachovanie. Jedná sa o vodomery, na základe ktorých sa niečo dodávalo. Tento vodomer je rovnako hlavný aj v kotolni, resp. spotrebu vody do kotolne, to znamená, že táto položka je samozrejme z tohto pohľadu neplatná, pretože bola robená na neciachovanom zariadení. Uviedol, že nespochybňuje spôsob, alebo výpočty, ktoré urobila znalkyňa na tomto posudku, ale znalkyňa len odobrila, že žalobkyňa vie počítať, resp. že počítajú správne nejakým spôsobom. V podstate odobrila vzorec, ktorým sa počítalo. Lenže pokiaľ sa do vyúčtovania dosadia premenné, ktoré tam nepatria, alebo ktoré sú nesprávne, tak samozrejme, že celá táto výsledná suma je nesprávna. Opakovane uviedol, že nikdy nespochybňoval, že by tam bol ten výpočet urobený zle. Spochybňoval to, že vyúčtovanie, ktoré mu bolo dané, resp. ten papier, ktorý sa má považovať za vyúčtovanie, ktoré nie je nikým podpísané, tak toto vyúčtovanie nie je v súlade so zákonom. To spochybňoval a spochybňuje ho naďalej, pretože spôsob, akým sa robí toto vyúčtovanie je veľmi záhadný. Uviedol, že dokladuje to posledná schôdza, čo sa dopočul, kedy ľudia mali vyčíslené vysoké nedoplatky, ale keď prišli s dokladmi, že zaplatili, tak tieto nedoplatky sa odrazu zmenili. Z tohto dôvodu žiadal, aby mohol nahliadnuť, resp. aby dostal kompletný výpis z účtu. Zdôraznil, že tento účet nepatrí žalobkyni, je to spoločný účet, správa cudzích peňazí. Nejedná sa o súkromný účet žalobkyne, ale o účet správcu peňazí. Spochybnil výpoveď svedka, že neplatí. Uviedol, že platí. Ďalej uviedol, že premlčacia doba začína plynúť dňom kedy sa poškodený skutočne, nie iba predpokladane dozvedel o škode, t. j. kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy teda druhu, ktorý možno natoľko objektívne vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde a ďalej o tom, kto za škodu zodpovedá. Dozvie sa o škode podľa § 106 Občianskeho zákonníka, aj o tom, že vznikla majetková ujma, druh a rozsah, ktorý možno natoľko objektívne vyjadriť a vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol tento nárok na náhradu výšku škody uplatniť aj na súde. Uviedol, že nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah, výšku škody presne, napríklad na základe znaleckého posudku, ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákona sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnú v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou dodatočného spresnenia. Mal za to, že to znamená, že tieto podmienky boli splnené.

11. Svedok G. L., sused strán sporu, pred súdom uviedol, že žalovaný neplatí. Ďalej uviedol, že žalovanému bola obmedzená dodávka vody, nakoľko žalovaný neplatil. Odpočet vodomerov bol urobený z certifikovaných vodomerov a ktoré mali pravidelné ciachovanie. Svedok tiež uviedol, že kúrenie žalovanému nebolo zablokované. Bola mu zablokovaná len teplá voda. Studenú vodu mal buď v kúpeľni, alebo v jednej miestnosti. Od dodávky vody nebol úplne odpojený. Tvrdil, že žalovaný mal dodávané teplo v rámci ústredného kúrenia.

12. Žalobkyňa pred súdom v rámci prednesov uviedla, že čo sa týka certifikátov vodomerov, tie všetky sú originál uložené u nej. Uviedla, že bytový dom funguje v režime v akom funguje, môžu si dovoliť veci robiť, keď na to majú. Poukázala, že keď majú toľko neplatičov, ako je žalovaný, kde tie finančné prostriedky najskôr musia vyzbierať, aby mohli fungovať podľa presných predpisov. Ďalej uviedla, že čo sa týka kurenárskej vody, je to uzavretý systém, ktorý sa naozaj iba z času načas dopúšťa. Najväčšia spotreba je studená a teplá voda. Teplá voda sa žalovanému neúčtuje, pretože ju mal vypnutú a sa mu účtuje len studená voda podľa vodomera, ktorú spotrebuje. Nič viac, nič menej.

13. Právna zástupkyňa žalobkyne v rámci záverečnej reči, že stranám sporu je známy právny základ sporu s tým, že vec je prejudicovaná na základe Rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 41C/34/2015-472, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 5Co/98/2018-557. Na rozsudok, ktorý sa vo veci odvoláva žalovaný, uvedený spor ešte nie je právoplatne ukončený. Zdôraznila, že súdu predložili všetky doklady, okrem iného zmluvu o osobnom účte, zápisnice zo schôdze, splnomocňujúce oprávňujúce žalobkyňu voľne nakladať s finančnými prostriedkami na účte. Splnomocnenie zo strany majiteľov bytov v bytovom dome. Poukázala, že výpočet sumy uplatneného doplatku zdôvodnili súkromným znaleckým posudkom. Mala za to, že chovanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže v žiadnom prípade používať právnu ochranu. Žalovaný pozná situáciu v predmetnom bytovom dome na ul. D. X F. Ž. a túto výslovne zneužíva.

14. Žalovaný v rámci záverečnej reči uviedol, že nesúhlasí s uvedenými argumentmi žalujúcej strany, nakoľko žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, že za neho tieto peniaze uhradila. Uviedol, že nedokáže posúdiť, že či boli správne, alebo nesprávne zaúčtované jednotlivé položky. Nesúhlasil s tým,

že zneužíva nejakú situáciu, naopak bráni sa. Nezneužíva žiadnu situáciu, riadne platí momentálne a na základe riadnych vyúčtovaní je ochotný zaplatiť rozdiely, ktoré má nezaplatené a nechce sa vyhýbať tomu, aby nezaplatil. Naďalej trval na tom, že v spotrebe, resp. výpočte kúrenia je potrebné doložiť spotrebu vody, to znamená ciachovaný vodoměr. Rovnako je tam potrebné doložiť mzdu kuriča, ktorý je súčasťou neoddeliteľnou, výrobu tepla a samozrejme faktúru. Naďalej trval na námietke premlčania, pretože žalobkyňa vedela, mala vedomosť o tom, že jej bola spôsobená škoda, mala vedomosť o tom, aká je približná výška škody. Nie je rozhodujúce, že žalobkyňa dávala opravnú faktúru pre plynárne a tieto potom túto faktúru opravili. Mala možnosť túto opravu potom nejakým spôsobom doložiť a sumu zmeniť. To znamená, že ona si nespĺnila povinnosť, resp. nespĺnila zákonnú lehotu na premlčanie. Naďalej trval na tom, že sa nejedná o osobný účet žalobkyne, ale správu cudzích peňazí a tým pádom trval na tom, aby preukázala, že za neho peniaze uhradila.

15. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu.

16. Spolumajiteľ predmetného bytového domu Ing. T. B. súhlasil s tým, aby bol znova zapojený plynomer a obnovená dodávka plynu v predmetnom bytovom dome. Zároveň súhlasil s tým, aby od 02.11.20106 vo všetkých zmluvných a obchodných vzťahoch voči SPP, a.s. zastupovala majiteľov bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu žalobkyňa.

17. Dňa 02.11.2006 bola uzavretá zmluva o zabezpečení energií - plyn, voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka (OZ) medzi žalobkyňou ako splnomocnenou objednávateľkou a žalovaným ako vlastníkom/ nájomníkom. Účelom zmluvy bolo zabezpečiť plynulé dodávky energií - plyn, voda elektrická energia pre predmetný bytový dom. Užívatelia bytov splnomocnili žalobkyňu ako objednávateľku na uzavretie zmlúv pre celý predmetný bytový dom s dodávateľmi energií. Dohodli sa, že užívatelia bytov budú platiť mesačné zálohové platby na osobitný účet zriadený žalobkyňou na spotrebu plynu, elektrickej energie a vody vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci podľa zálohového predpisu. Zmluva obsahuje ďalšie povinnosti objednávateľov, či užívateľov bytov. Zmluva je za nájomníka/vlastníka podpísaná bez pochybností žalovaným a za splnomocnených objednávateľov podpísaná žalobkyňou.

18. Okrem zmluvy o zabezpečení energií žalobkyňa bola splnomocnená vlastníkmi a nájomcami bytov v bytovom dome splnomocnením a súhlasom zo dňa 02.06.2011, teda aj žalovaným.

19. Následne na základe tejto zmluvy zo dňa 02.11.2006 žalobkyňa uzavrela zmluvy s konkrétnymi dodávateľmi energií a zabezpečila tak dodávku energií (a to najmä rozhodnú pre túto vec vzhľadom na predmet konania). Uzavrela zmluvu o dodávke plynu s SPP, a.s. zo dňa 03.11.2006, dodatok č. 2 k zmluve o dodávke plynu zo dňa 04.07.2013, ako aj dohodu o podmienkach pre pokračovanie zmluvy o dodávke plynu s odberateľom zemného plynu zo dňa 11.05.2016.

20. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalobkyňa ako aj žalovaný v rozhodnom období (rok 2015) užívali svoj byt v predmetnom bytovom dome, pričom pre nedoriešené vlastnícke vzťahy v bytovom dome nebolo možné výkon správy domu zabezpečiť podľa právneho režimu zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Žalobkyňa ako fyzická osoba prevzala na seba aktívnu činnosť spočívajúcu tak v povinnostiach, ako aj zodpovednosti zabezpečiť prevádzku bytového domu, a to nielen vo svojom záujme, ale aj v záujme všetkých vlastníkov, či nájomcov bytov v bytovom dome.

Podľa § 35 ods. 1 až 3 OZ prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

Podľa § 37 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Okresný súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o zabezpečení energií - plyn, voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka zo dňa 02.11.2006, je v zmysle § 37 OZ neurčitá, nakoľko

prejav vôle je neurčitý, ako je neurčitý aj jej obsah. Konajúcemu subjektu sa nepodarilo obsah vôle jednoznačne stanoviť. Okresný súd konštatuje, že ani výkladom v zmysle § 35 OZ nebolo z jeho strany možné dospieť k nepochybnému záveru, čo chceli účastníci zmluvného vzťahu prejavíť. Interpretácia v zmysle § 35 OZ neumožnila súdu dospieť ku konkrétnemu poznaniu, resp. vymedzeniu predmetu danej zmluvy. Súd má za to, že obsah zmluvy je nejednoznačný. Nejednoznačným ostal obsah zmluvy aj po vyjadreniach strán sporu v danom konaní. Strany sporu sa okrem iného nezhodli v obsahu a účelu použitia finančných prostriedkov na zriadenom účte. Ako dôvod neurčitosti tejto zmluvy okresný súd vzhliadol aj označenie zmluvných strán, keď článku 1 je uvedené „všetci vlastníci a všetci nájomcovia“ a následne zmluva je uzatváraná iba so žalovaným. V zmluve nie je konkretizovaný ani bankový účet, na ktorý majú vlastníci a nájomcovia finančné prostriedky posilať. Nie je špecifikovaný ani účel, na aký sa majú tieto finančné prostriedky používať, aké konkrétne služby sa majú hradíť, ani nie je uvedené s akými konkrétnymi dodávateľmi sa majú zmluvy o dodávke energií uzavrieť. V zmluve absentuje aj výška mesačnej platby. Zároveň absentujú aj zásady hospodárenia s finančnými prostriedkami, či zásady platenia úhrad s týmito finančnými prostriedkami. Okresný súd tak dospel k záveru, že predmetná zmluva je z pohľadu § 37 OZ pre neurčitosť zmluvy neplatným právnym úkonom. Strany sporu, ani po vytvorení procesného priestoru na argumentáciu vo vzťahu k tomuto právnemu záveru okresného súdu, záver o neplatnosti danej zmluvy v konaní žiadnym spôsobom nespochybnili. Tento právny názor bol vyslovený aj rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 27C/24/2014, ako aj následne v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 Co/674/2015. Rovnako bol tento názor vyslovený v rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 41C/34/2015, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/98/2018.

22. Na základe vyššie uvedeného právneho záveru si žalobkyňa v danej veci uplatnila nárok už z titulu bezdôvodného obohatenia pre neplatný právny úkon.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

23. Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy § 451 ods. 1 a 2 OZ. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 124/2002). Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Odo 882/2006 z 24. júna 2008) (nález Ústavného súdu SR z 26. apríla 2013, č. k. IV. ÚS 554/2012-35).

24. V prvom rade sa okresný súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie v spore. Podmienka vecnej legitímácie na strane žalovaného je podľa názoru okresného súdu splnená. Pasívna vecná legitímácia na strane žalovaného nebola v danej veci ani sporná. V konaní bolo preukázané, že žalovaný v rozhodnej dobe, t.j. v roku 2015, byt č. XX v predmetnom bytovom dome užíval. Teplo v rámci ústredného kúrenia,

ktoré náklady za teplo sú predmetom danej veci, preukázateľne odoberal, čo bolo potvrdené výsluchom svedka G. L. navrhnutého zo strany samotného žalovaného. Náhradu za teplo v rámci ústredného kúrenia na vopred dohodnutý bankový účet vo výške pripadajúcej na jeho byt 843,87 eur nezaplatil v úplnej, ale iba čiastočnej výške, a to vo výške 100 eur, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní nerozporoval. Bez pochyby tak zvyšná časť do výšky plnej úhrady 743,87 eur bola za žalovaného vyplatená z vopred dohodnutého bežného účtu. Žalovaný nepreukázal, že by zaplatil náklady pripadajúce na jeho byt č. 27 v plnej výške 843,87 eur. Okresný súd konštatuje, že s oprávnením užívať byt súvisí aj povinnosť uhradzovať náklady spojené s jeho užívaním, povinnosť znášať aj hradieť náklady svojho bývania (rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10 Co/674/2015-321 zo dňa 26.01.2017).

25. Rovnako mal okresný súd za nesporne preukázané splnenie podmienky aktívnej vecnej legitímácie u žalobkyne. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa vyplývalo splnomocnenie na uzatváranie zmlúv s jednotlivými dodávateľmi energií, nielen zo zmluvy o zabezpečení energií zo dňa 02.11.2006, ktorú okresný súd kvalifikoval ako neplatný právny úkon, ale predovšetkým zo splnomocnenia a súhlasu zo dňa 02.11.2006, ktorým vlastníci a nájomcovia splnomocnili žalobkyňu a súhlasili, aby ich zastupovala vo veci právnych úkonov v plnom rozsahu, vrátane uzatvárania zmlúv týkajúcich sa energetického zabezpečenia, t.j. plyn voda, elektrická energia, vývoz domového odpadu a fondu údržby a opráv bytového domu. Predmetné splnomocnenie žalobkyňa podpísala a súhlas udelila aj žalovaný. Za účelom úhrady dodávok energií od dodávateľov bol žalobkyňou so súhlasom aj žalovaného zriadený bežný účet v banke, ktorá skutočnosť nebola v konaní spornou. Na schôdzi konanej dňa 02. - 03.11.2006 vlastníci a nájomcovia bytového domu sa jednoznačne zhodli na vedení účtu z ktorého budú uhrádzať platby za dodané energie, pričom tento účet bude viesť žalobkyňa. Žalobkyňa následne dňa 02.11.2006 uzavrela s Tatrabankou, a.s. Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby, na jej meno, č.ú. XXXXXXXXXXXX. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na tomto bežnom účte v banke zriadenom na meno žalobkyne sa sústredili, pravidelne uhrádzovali platby za dodané energie a služby od vlastníkov, či nájomcov jednotlivých bytov. Z tam sústredených finančných prostriedkov sa následne uhrádzali platby za dodané energie za celý bytový dom jednotlivým dodávateľom.

26. V tejto súvislosti okresný súd považuje za potrebné uviesť, že účet zriaďuje peňažný ústav pre jeho majiteľa na základe zmluvy o bežnom účte (§ 708 až 715 Obchodného zákonníka). Uzavretím zmluvy vzniká medzi peňažným ústavom a majiteľom účtu dvojstranný záväzkový právny vzťah, ktorý je okrem iného charakterizovaný tým, že zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. Obchodný zákonník používa v ustanovení § 708 a nasl. termín „majiteľ účtu“, i keď účet sám o sebe nemá majetkovú hodnotu a peňažné prostriedky na ňom uložené sú v majetku peňažného ústavu. Za „majiteľa účtu“ je treba z pohľadu ustanovení Obchodného zákonníka o bežnom účte považovať osobu, pre ktorú peňažný ústav zriadil na základe zmluvy účet. Na základe zmluvy o bežnom účte je peňažný ústav povinný prijať na účet peňažné vklady vykonané majiteľom účtu alebo platby uskutočnené v jeho prospech bez ohľadu na to, kto je majiteľom peňažných prostriedkov, ktoré sa týmto spôsobom na účet ukladajú. Pri vykonávaní výplat z účtu sa peňažný ústav riadi pokynmi (event. písomnými príkazmi) majiteľa účtu; skutočnosť, kto bol majiteľom peňažných prostriedkov uložených na účet, nie je významná. Nie je rozhodujúce, koho boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účet uložené. Peniaze sú nesporne zastupiteľnými vecami. Podstatné z tohto hľadiska je jedine skutočnosť, kto je majiteľom účtu. Vzhľadom k uvedeným právnym záverom má okresný súd za to, že jedinou aktívne legitimovanou osobou je v predmetnej veci žalobkyňa. Jedinou majiteľkou účtu, z ktorého boli uhrádzané platby jednotlivých dodávateľom bola žalobkyňa, a teda jedine ona je osobou aktívne legitimovanou na podanie žaloby, a to bez významu, že na predmetný účet sa sústredili finančné prostriedky od ostatných vlastníkov, či nájomcov bytov v bytovom dome. Na tomto mieste okresný súd poukazuje na bod 14 rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 Co/98/2018, s ktorým názorom okresného súdu sa krajský súd plne stotožnil. Vychádzajúc z tohto právneho názoru sú tak námietky žalovaného ohľadne predmetného účtu, aktívnej legitímácie žalobkyne, prezentované v konaní bez právneho významu.

27. Následne okresný súd pristúpil k zisťovaniu rozsahu bezdôvodného obohatenia pozostávajúceho z uhradených nákladov za žalovaného na ústredné kúrenie. Okresný súd pri určovaní rozsahu bezdôvodného obohatenia prvotne prihliadol na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného. Dĺžku premlčacej doby posudzoval podľa ustanovenia § 100 a § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 až 3 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia s premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

28. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník upravuje subjektívnu, ako aj objektívnu premlčaciu dobu. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Subjektívna premlčacia doba je upravená v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a začiatok jej plynutia sa odvíja od okamihu, kedy sa oprávnený z BO dozvedel, že došlo k BO a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil. Premlčacie doby (tak subjektívna ako aj objektívna) pri BO začínajú spravidla plynúť rôzne, a to v závislosti od druhu BO. K bezdôvodnému obohateniu získanému z absolútne neplatného právneho úkonu dochádza spravidla od poskytnutia plnenia na základe absolútne neplatného právneho úkonu (objektívna premlčacia doba). Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie vtedy, keď na základe takéhoto úkonu poskytol plnenie. (III. ÚS 158/99: „Ak je právny úkon neplatný od samého počiatku (absolútna neplatnosť), tak akékoľvek plnenie na jeho základe poskytnuté je od tohto okamihu plnením z neplatného právneho úkonu, t.j. bezdôvodným obohatením a týmto okamžikom začína plynúť objektívna lehota na jeho vydanie.“). Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011, podľa ktorého tam vysloveného právneho záveru oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne preukázateľne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné (subjektívna lehota na vydanie).

29. Vychádzajúc z uvedeného v intenciách citovaných zákonných ustanovení súd vyhodnotil uplatnený nárok žalobkyne 743,90 eur ako nepremľaný, a teda námietku premlčania žalovaného ako nedôvodnú. Preto okresný súd sumu 743,90 eur žalobkyňi priznal. Rozhodným pre prezentovaný právny názor okresného súdu bol dátum najskôr 01.02.2016, kedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť aj výšku bezdôvodného obohatenia. Okresný súd vychádzal z predložených listinných dôkazov, a to jednotlivých faktúr od SPP, a.s..

30. Žalobkyňa sa až v mesiaci 2/2016 na základe doručenej opravnej faktúry od SPP, a.s. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2016 dozvedela o nákladoch fakturovaných SPP, a.s. za celé fakturačné obdobie roku 2015, t.j. od 01.01.2015 do 31.12.2015 vo vzťahu k dodávke plynu, k teplu v rámci ústredného kúrenia, a teda predmetu sporu. Z predložených listinných dokladov vo vzťahu k celému roku 2015 je preukázané, že o rozsahu bezdôvodného obohatenia, resp. všetkých potrebných skutkových okolnostiach, na základe ktorých mohla žalobkyňa podať žalobu na plnenie z bezdôvodného obohatenia sa dozvedela až z vyúčtovacích faktúr vystavených SPP, a.s.. vzťahujúcim sa ku konkrétnemu fakturačnému obdobiu 2015 v prípade SPP, a.s. ako celku. SPP, a.s. vystavovala zálohové faktúry a vyúčtovanie raz ročne vyúčtovacou faktúrou. Je zřejmé, že vyúčtovacie faktúry od SPP, a.s. za fakturačné obdobie 2015 sú datované fa č. XXXXXXXXXXXX dňom 13.07.2015 (obdobie od 01.01.2015 - 30.06.2015) a fa Č.. XXXXXXXXXXXX dňom 08.01.2016 (obdobie 01.07.2015 -31.12.2015), avšak v

polroku 2015 SPP, a.s. upravil len sadzbu plynu, tak ako vyplýva z dodatku č. 2 k zmluve s SPP, a.s., a teda SPP, a.s. nevykonával vyúčtovanie 2 x ročne. Rovnako je zrejmé, že reklamáciou zo dňa 22.01.2016 žalobkyňa u SPP, a.s. žiadala opraviť vyúčtovaciu faktúru na spotrebovaný plyn k 31.12.2015 za fakturačné obdobie 01.07.2015 - 31.12.2015. Reklamácia žalobkyne bola úspešná. Opravnou fa č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2016 sa žalobkyňa podľa názoru súdu dozvedela o skutkových okolnostiach, že SPP, a.s. vyúčtovala náklady za plyn nesprávne. Opravnou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2016, kde bol oznámený preplatok 2 605,60 eur sa žalobkyňa dozvedela o skutočných konečných nákladoch za plyn v roku 2015, a teda najskôr až od 01.02.2016 mala podľa názoru okresného súdu žalobkyňa vedomosť o všetkých skutkových okolnostiach, na základe ktorých mohla žalobkyňa podať žalobu na plnenie z bezdôvodného obohatenia, nakoľko až vtedy mohla zistiť po rozúčtovaní aké náklady z celkových nákladov prislúchajú k bytu žalovaného č. XX.

31. Ak teda žalobkyňa podala žalobu 12.01.2018, podala ju v subjektívnej 2 ročnej premlčacej lehote, ktorá vychádzajúc z vyššie uvedeného uplynula až dňa 01.02.2018, keď rozhodným pre súd bol najskôr dátum 01.02.2016. Rovnako bola zachovaná objektívna 3 ročná premlčacia lehota.

32. Pokiaľ ide o skutočný rozsah bezdôvodného obohatenia okresný súd pri jeho zisťovaní, resp. určovaní, vychádzal nielen z predložených listinných dôkazov (vyúčtovacích faktúr, ale aj z výpisu z predmetného bankového účtu za rozhodné obdobie roku 2015 a najmä tiež zo záverov predmetného znaleckého posudku č. 7/2017 vo veci overenia správnosti postupu vyúčtovania nákladov predmetného bytového domu.

33. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že v roku 2015 v predmetnom bytovom dome skutočné náklady vynaložené na plyn ústredného kúrenia, keďže v bytovom dome existuje plynová kotolňa, predstavovali sumu 30 323,72 eur, tak ako vyplýva z predloženého znaleckého posudku č. 7/2017. Uvedené vyplýva aj z predložených faktúr. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.01.2015 do 31.01.2015 bola fakturovaná suma 3 436 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie 01.02.2015 do 28.02.2015 fakturovaná suma 3 330 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.03.2015 do 31.03.2015 fakturovaná suma 3 139 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.04.2015 do 30.04.2015 suma 1 719 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.05.2015 do 31.05.2015 suma 659 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie 01.06.2015 do 30.06.2015 suma 277 eur, vyúčtovacou fa č. XXXXXXXXXXXX bol fakturovaný nedoplatok za obdobie 01.01.2015 do 30.06.2015 vo výške 4 957,98 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie 01.07.2015 do 31.07.2015 suma 256 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie 01.08.2015 do 31.08.2015 suma 256 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.09.2015 do 30.09.2015 suma 531 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.10.2015 do 31.10.2015 suma 1 654 eur, fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.11.2015 do 30.11.2015 suma 2 737 eur, vyúčtovacou fa č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.07.2015 do 31.12.2015 fakturovaný nedoplatok 6 752,34 eur, a opravnou fa č. XXXXXXXXXXXX na základe reklamácie žalobkyňou za obdobie od 01.07.2015 do 31.12.2015 fakturovaný preplatok 2 605,60 eur. Rovnako z výpisu z predmetného bankového účtu na meno žalobkyne za rok 2015 je preukázané, že suma vo výške 30 323,72 eur vyplývajúca zo znaleckého posudku z predmetného bankového účtu s poznámkou pre príjemcu SPP, a.s. skutočne aj odišla. Okresný súd dodáva, že číslo účtu príjemcu vyplývajúceho z výpisu predmetného bankového účtu, a to č.ú. P. zodpovedá číslu účtu SPP, a.s. XXXXXXXXXXXX/XXXX uvedeného v zmluve o dodávke plynu zo dňa 03.11.2006. Pri zisťovaní rozsahu skutočných nákladov žalovaného za rok 2015, okresný súd zároveň vychádzal z predloženého znaleckého posudku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že skutočné náklady na ústredné kúrenie bytu žalovaného č. XX boli vo výške 843,87 eur. Podľa vyúčtovania žalobkyne skutočné náklady žalovaného na ústredné kúrenie boli tiež 843,87 eur, a teda skutočné náklady žalovaného na ústredné kúrenie aj podľa znaleckého posudku aj podľa vyúčtovania žalobkyne predstavovali sumu 843,87 eur, a teda vyúčtovanie žalobkyňou, ako aj samotnou znalkyňou sa v celom rozsahu zhoduje. Okresný súd tak nemal dôvod pochybovať o správnosti výpočtu skutočných nákladov za ústredné kúrenie za rok 2015 uvedeného v samotnej žalobe. Okresný súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne voči žalovanému tak predstavuje sumu 843,87 eur, po odpočítaní zálohy vo výške 100 eur ktorú žalovaný v roku 2015 uhradil, sumu 743,87 eur (843,87-100). Na tomto mieste súd uvádza, že žalobkyňa sumu len zaokrúhľovala preto uplatňovala sumu 743,90 eur (č.l. 107 spisu). Pokiaľ ide o úhradu zálohy vo výške 100 eur zaplatenú v roku 2017, túto okresný súd vzhľadom na časový moment jej zaplatenia v roku 2017, nezohľadnil. Právna zástupkyňa súdu uviedla, že žalovaný do výzvy na úhradu nedoplatku za rok 2015 zo dňa 12.10.2017 žalovanému doručenu dňa 03.11.2017 sumu 100 eur nezaplatil, zaplatil ju až po uplynutí stanovenej 7 dňovej lehoty po doručení výzvy, a to po dátume 10.11.2017, preto táto úhrada bola

započítaná žalobkyňou na rok 2017, čo žalovaný v konaní nespochybnil. Uvedené vyplýva aj z listinného dôkazu predloženého samotným žalovaným, že sumu 50 eur zaplatil dňa 11.11.2017 a sumu 50 eur dňa 30.12.2017.

34. Okresný súd má za to, že ak žalovaný tvrdil, že mu nebolo teplo riadne dodávané mal toto tvrdenie v konaní v rámci prejednávanej zásady aj preukázať. Žalovaný však toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Ďalej okresný súd uvádza, že ak žalovaný nesúhlasil s vyúčtovaním ústredného kúrenia na jeho byt č. 27 v bytovom dome mal uplatňovať reklamácie priamo u žalobkyne. Takáto skutočnosť však z vykonaného dokazovania nevyplýva. Žalovaný tvrdil, že dodávku tepla reklamoval u G. L., avšak toto nebolo v konaní preukázané. Svedok G. L. navrhnutý samotným žalovaným naopak pred súdom uviedol, že žalovanému bolo dodávané teplo v rámci ústredného kúrenia.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.01.2015, ak záväzkový vzťah vznikol po 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Žalobkyni vzniklo právo aj na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia je treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Za kvalifikované požiadanie na zaplatenie skutočných nákladov za rok 2015 na ústredné kúrenie okresný súd považuje výzvu doručенú žalovanému dňa 03.11.2017. Doručenie výzvy na zaplatenie skutočných nákladov za rok 2015 žalovanému je preukázané doručenkou (č.l. 16). Súd pri posudzovaní nároku mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením skutočných nákladov za ústredné kúrenie 743,90 eur za rok 2015 od prvého dňa po doručení výzvy na zaplatenie, t.j. 04.11.2017 V čase prvého dňa omeškania žalovaného so zaplatením skutočných nákladov za ústredné kúrenie 743,90 eur za rok 2015 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB vo výške 0,00 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 186 CSP). Žalobkyni tak vznikol okrem nároku na istinu 743,90 eur aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 743,90 eur od 04.11.2017 do zaplatenia.

36. Okresný súd považuje pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia za potrebné vyjadriť sa aj k nevykonaniu dokazovania zo strany žalovaného doložením kompletných výpisov z predmetného bankového účtu, keď relevantný a pre vec rozhodný výpis z predmetného bankového účtu je obsiahnutý priamo v spisovom materiáli na č.l. 158, s ktorým mal možnosť žalovaný sa v rámci pojednávania oboznámiť. Výpis z účtu bol aj prílohou znaleckého posudku v elektronickej forme. Tento výpis z účtu obsiahnutý v spisovom materiáli je jasný a čitateľný a pre rozhodnutie súdu vzhľadom na predmet konania úplne dostatočný. Ostatné navrhnuté dôkazy vo vzťahu k ciachovaniu vodomeroch okresný súd tiež nepovažoval za potrebné vykonať, nakoľko sa netýkali predmetu konania, a to nákladov ústredného kúrenia. Súdu nie je zrejmé s akým cieľom, by bolo nutné vykonať tieto dôkazy. V akom smere by vykonanie týchto dôkazov prispelo k zisteniu skutkového stavu v danej veci a k následnému rozhodnutiu vo veci samej. Okresný súd má za to, že vykonaným dokazovaním v tomto smere by sa nezistili žiadne relevantné skutočnosti vo veci samej. Naopak z už vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalovanému bolo dodávané teplo v rámci ústredného kúrenia, vznikli mu náklady 743,90 eur (843,87 - 100 zaokrúhlene), ktoré boli v plnej výške uhradené žalobkyňou z predmetného bankového účtu, a to vo výške vyplývajúcej zo znaleckého posudku, ktorý žalovaný relevantným spôsobom nespochybnil. V konaní tak bolo preukázané, že žalobkyňa za žalovaného uhradila náklady na ústredné kúrenie 743,90 eur. K správnosti vyúčtovania skutočných nákladov za ústredné kúrenie 743,90 eur bol v konaní predložený znalecký posudok. O správnosti záverov znaleckého posudku okresný súd nemal pochybnosti. Žalovaný, podľa názoru okresného súdu neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zmeniť názor súdu a spochybniť závery zo znaleckého posudku vyplývajúce. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplývajú nielen náklady na bytový dom, ale aj overenie postupov rozúčtovania nákladov na bytovú jednotku v jednotlivých rokoch, a teda aj náklady na ústredné kúrenie na byt žalovaného č. XX za rok 2015 Na spochybnenie predloženého znaleckého posudku žalovaný

nenavrhol vykonanie žiadneho dokazovania. Dokazovanie výsluchom znalkyne súd v súlade s § 253 ods. 1 a 3 CSP nevykonal, pre procesný postoj žalovaného, nakoľko žalovaný v súdom stanovenej lehote nezaplatil preddavok znaleckého dokazovania. Tvrdenia prezentované v konaní vo vzťahu k správnosti znaleckého posudku tak okresný súd vyhodnotil len ako tvrdenia bez právnej relevancie, resp. tieto vyhodnotil len ako vlastný, ničím nepodložený, názor žalovaného. Žalovaný tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal.

37. Okresný súd v danej veci dodáva, a to najmä vzhľadom na existujúcu situáciu v predmetnom bytovom dome, o ktorej má žalovaný vedomosť, preukázateľné dodanie a zabezpečenie tepla v rámci ústredného kúrenia v bytovom dome a tiež byte žalovaného č. 27, nepochybné užívanie bytu č. XX žalovaným, a zároveň neplnenie si povinnosti spojených s užívaním bytu v rozhodnom období roku 2015 zo strany žalovaného, že správanie žalovaného sa súdu prinajmenšom javí ako zneužitie situácie v bytovom dome vo svoj prospech. Okresný súd konštatuje, že aj z tohto dôvodu rozhodol, že nárok žalobkyne je voči žalovanému dôvodný.

38. V závere súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval za hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné. Nepovažoval za nevyhnutné sa bližšie zaoberať všetkými uvádzanými dôvodmi, či namietanými skutočnosťami stranami sporu.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O trovách konania žalobkyne voči žalovanému súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,64 % trov konania. Žalobkyňa sa domáhala zaplata 1 050,41 eur (100 %). Zavinila zastavenie konania v časti 306,51 eur, keď zobrala žalobu bez udania dôvodu spať (29,18 %). Súd priznal žalobkyni sumu 743,87 eur (70,82 %). Pomerný úspech žalobkyne tak bolo vo výške 41,64 % (70,82 % - 29,18 %).

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

Podľa § 258 ods. 1 CSP svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom.

40. V ustanovení § 252 CSP sa odráža systém platenia trov konania, v zmysle ktorého výdavky súvisiace so súdnym konaním zásadne znáša ten, komu vznikli, a až následne sa rozhoduje o tom, či tieto výdavky sú trovami konania, a o tom, kto tieto trovy konania nahradí (§ 255 a nasl. CSP). Trovami konania spravidla budú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že svedočné možno považovať za trovy konania, ako trovy dôkazov. Okresný súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade absencie preddavku, čo je daný prípad, je priznanie náhrady trov konania (vrátane svedočného) podľa ustanovenia § 262 CSP, a to tým spôsobom, že súd uloží strane, aby tieto trovy nahradila svedkovi. Súd o týchto trovách rozhoduje v rámci rozhodovania o náhrade trov konania v štádiu, v ktorom sa konanie končí. O všetkých trovách konania (teda aj o svedočnom) tak rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, v zmysle § 262 ods. 1 CSP, a to samostatným výrokom, ktorý má povahu uznesenia. O nároku na náhradu trov svedka tak tiež rozhodne súd samostatným výrokom, ktorý má povahu uznesenia. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pri uplatnení nároku na svedočné predvolaným svedkom G. L. dňa 03.06.2019, okresný súd predvolanému svedkovi priznal nárok na náhradu svedočného v rozsahu 100 % svedočného, a to voči žalovanému, ako neúspešnej strane sporu, pričom súd na tomto mieste navyše poukazuje, že vykonanie dôkazu výsluchom predvolaného svedka rovnako návrh

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.